

ת"פ (חיפה) 15619-08-22 - מדינת ישראל נ' אמיר ביירמוב

ת"פ (חיפה) 15619-08-22 - מדינת ישראל נ' אמיר ביירמוב ואח'מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 15619-08-22

מדינת ישראל

נגד

1. אמיר ביירמוב

2. מוחמד נג'אר

בית המשפט המחוזי בחיפה

[13.11.2024]

כבוד השופט גיל קרזבום

גזר דין - נאשם 1

כללי

1. הנאשם 1 הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות פציעה בנסיבות מחמירות -עבירה לפי

סעיף 334 + 335(א)(1) לחוק העונשין, ותקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 + 29 לחוק העונשין.

2. הסדר הטיעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות בעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. נאשם 1 ונאשם 2 חברים. בבעלותו של נאשם 2 רכב מסוג פולקסווגן ג'טה בצבע לבן. אור אלקלעי, יליד 1995, עובד כפקח

בעיריית עכו (להלן: "המתלונן"). בין נאשם 1 לבין המתלונן אין היכרות קודמת. בין נאשם 2 לבין המתלונן הכרות שטחית בשל

תפקידו של המתלונן כפקח עירייה.

ביום 25/7/22 סמוך לשעה 17:00 נהג המתלונן ברכבו מסוג פורד בצבע אפור, משדה התעופה בן גוריון לעכו, כאשר ביחד עמו

ברכב היו אביו, ברוך אלקלעי (להלן: "ברוך") שישב במושב הנוסע ליד המתלונן, אמו של המתלונן וחברתה עליזה פריסקי אשר

ישבו במושב האחורי. המתלונן והוריו נסעו לביתה של עליזה ברחוב האודם 3 בעכו.

כאשר הגיע המתלונן לצומת עכו מזרח בהיותו בנתיב הימני, הנאשמים נסעו לפניו ותוך כדי הניעו את גופם לצלילי מוסיקה

רועשת ברכבם ורכבם סטה ימינה ושמאלה. כאשר המתלונן חלף על פני רכבם של הנאשמים הוא הסתכל לעברם, והמשיך

בנסיעתו כשהוא פונה ימינה לרחוב אברהם בן שושן, ואילו הנאשמים המשיכו בנסיעתם ישר.

- בהמשך פנה המתלון שמאלה לרחוב שדליץ בעכו. הנאשמים שנסעו בנתיב ממול הבחינו ברכבו של המתלון, הנאשם 2 ביצע סיבוב פרסה לפני רכב המתלון ונסע לפניו, עצר את רכבו בצד הדרך, המתין שרכבו של המתלון יחלוף על פניו, ואז המשיכו בנסיעה בעקבות המתלון. המתלון הגיע לביתה של עליזה, עצר את רכבו בחניה סמוך למדרכה, ומיד לאחר מכן הגיעו שני הנאשמים במהירות ברכבם ועצרו בסמוך לרכבו של המתלון.
- המתלון יצא מרכבו, ניגש לכיוון רכבם של הנאשמים, פתח את דלת הנהג (הנאשם 2) וניגש לדלת הנאשם 1. מיד לאחר מכן, יצאו שני הנאשמים מהרכב והחלה קטטה בין הצדדים, כאשר הנאשם 2 היכה את המתלון בפניו ובגופו באמצעות אגרופיו, ונאשם 1 הכה אותו באגרופיו בגבו ובמקומות נוספים בגופו. בתגובה אביו של המתלון, ברוך, התקרב אל הנאשמים ומשך את נאשם 1 לאחור בחוזקה כשהוא אחוז בצווארו זאת על מנת למנוע ממנו להמשיך ולתקוף את המתלון, וגרם לנאשם 1 לשריטות בצווארו. בשלב זה שלף נאשם 1 מספרים מכיס מכנסו ודקר את המתלון ארבע דקירות בגבו ודקירה אחת בפניו. מיד לאחר מכן, ומשהתחיל המתלון לדמם, ברחו הנאשמים מהמקום ונמלטו ברכבם.
- כתוצאה ממעשיו של נאשם 1 נגרמו למתלון שבר עם תזוזה של פרגמנטים בקשת אחורית של צלע 10 ממין מלווה בהמטומה קטנה מסביב, קרע קטן בסגמנט 6 של הכבד באורך כ- 1.5 ס"מ לתוך פרנכימת הכבד, סימני פצע מלווים בהמטומה ואמפיזמה תת עורית בדופן בית החזה אחורי מימין במיקום אינפירה סקפלור, חזה אוויר קטן מימין, פצע דקירה שטחית בפנים ו-4 דקירות בגב אמצעי. המתלון הובהל לבית החולים באמצעות אמבולנס שם טופל בשטיפות מרובות והדבקת הפצעים.
- תסקיר שירות המבחן
4. בתסקיר שירות המבחן פורטו בהרחבה נסיבותיו האישיות של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם מתקשה להכיר בהתנהלותו הבעייתית ובבחירותיו להתמודד עם קשייו שלא באופן אלים ותוקפני, ומתקשה לבטא תחושות של בושה וחרטה על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מבטא אמפתיה כלפי המתלון והפגיעה בו, כי קיימים אלמנטים של אכזריות וקושי בוויסות דחפים במהלך קבלת החלטות רציונליות במצבי לחץ. שירות המבחן עוד התרשם כי הנאשם מביע צער על הימשכות ההליך המשפטי והמחירים האישיים שנאלץ לשלם. כגורמי סיכון, שירות המבחן מנה את קשייו של הנאשם לתפקד באופן תקין ומסתגל במסגרות השונות בחייו, את התנהלותו הכלכלית חסרת האחריות לאורך השנים, את אורח החיים התמכרותי שמנהל מגיל צעיר, חוסר נכונותו לערוך הליך גמילה, והיעדר יכולתו להציב לעצמו גבולות פנימיים. כגורמי סיכון, שירות המבחן שקל את העובדה כי כיום הנאשם ממוקד בפרנסתו ובניסיון להחזרת החובות הכלכליים שצבר. במכלול השיקולים, שירות המבחן סבר כי קיימים גורמי סיכון משמעותיים להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. לאור כל האמור לעיל, ועל רקע עמדתו הקורבנית של הנאשם, קשייו להכיר בחומרת מעשיו ובנזקים שהסב למתלון, וחומרת העבירות, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית או שיקומית העשויה להפחית מהסיכון להישנות עבירות דומות. בהתאם, הומלץ על הטלת מאסר בפועל לצד תשלום פיצוי למתלון ומאסר מותנה. בנוסף בשל גילו וריבוי צרכיו הומלץ לשקול לשלבו בבית כלא שיקומי טיפולי.
- ראיות המאשימה לעונש
5. המאשימה הפנתה למסמכים רפואיים של נפגע העבירה.

טיעוני המאשימה לעונש

6. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הפנתה לפגיעה בערכים המוגנים שעניינם שמירה על ביטחון ושלומו של המתלון וכל אדם באשר הוא, שמירה על ביטחון הציבור, שלמות הגוף וקדושת החיים. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי אמנם האירוע החל לאחר דין ודברים עם המתלון בשלב הראשוני, אולם, אין להתעלם מכך כי הנאשמים בחרו לנסוע אחרי המתלון, וכי הנאשם הוא הדוקר בפועל. ציינה כי משיכת הנאשם בצווארו על ידי אביו של המתלון נועדה למנוע ממנו להמשיך ולתקוף את המתלון, והנאשם בתורו שלף ממכנסיו מספרים ודקר את המתלון. ציינה לחומרה כי הנאשם היה יכול לחדול ממעשיו, אך הוא לא עשה כן, גם לא לאחר שדקר את המתלון פעם אחת, והמשיך ודקר אותו עוד מספר דקירות נוספות ולמעשה מעשיו הופסקו רק לאחר שהמתלון החל לדמם. הדגישה את הנזק הפיזי שנגרם למתלון כתוצאה מהדקירות והפנתה למסמכים הרפואיים, מהם עולה כי המתלון נזקק לטיפול רפואי, כמפורט בכתב האישום המתוקן. הפנתה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות על ביצוע העבירות, וכי קיימים גורמי סיכון משמעותיים בעניינו וקיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. בכל הקשור לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה לגילו הצעיר של הנאשם, והעדר עבר פלילי. באשר למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית, וטענה למתחם עונש הולם שנע בין 20 ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל. במכלול הנסיבות, ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני תחתון של המתחם. בנוסף ביקשה להטיל עליו עונש מאסר מותנה ופיצוי כספי לטובת המתלון.

טיעוני ההגנה לעונש

7. ב"כ הנאשם, הפנה לתיקון המהותי בכתב האישום, לכשלים הראייתיים בתיק, להודאת הנאשם שהביאה לחיסכון בשמיעת יתר העדים ולחיסכון בזמן שיפוטי, ולשיתוף הפעולה של הנאשם עם היחידה החוקרת. עוד הפנה לנסיבות האישיות הקשות של הנאשם, בין היתר הפנה למצבה הבריאותי הקשה של אמו העדר דמות אבהית, ומצבה הכלכלי הקשה. ביקש להתחשב בתקופת המעצר הארוכה מאחורי סורג ובריח בה הנאשם היה נתון, בתקופה בה היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני, בהמשך התקופה בה היה נתון במעצר בית מלא, ועד היום במעצר בית חלקי. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, הפנה לחלקו המשמעותי של המתלון, כאשר לשיטתו המתלון הוא זה שיזם את האירוע, ניגש לרכב בו נסעו הנאשמים, ופתח את דלת רכבם. ציין כי מדובר באירוע שאינו מתוכנן שהתגלגל ויצא משליטה, והדגיש כי הנאשם פעל ממצוקה ולחץ בהן היה שרוי, וזאת לאחר שנחנק על ידי אביו של המתלון ואף נחבל באופן משמעותי בצווארו, ורק אז הוציא מספרים ששימשו אותו לעבודה מכיסו ודקר את המתלון, הכל כאשר לא הייתה לו כל כוונה מראש להשתמש בהם. באשר לאמור בתסקיר שירות המבחן, ציין כי המלצתו הסופית של שירות המבחן אינה מביאה בחשבון את התמונה הכוללת של האירוע ותורמתו של המתלון, והסביר כי עמדת הנאשם באשר להליכי שיקום נובעת מהעדר אמון וקושי ביצירת קשר עם גורמי הטיפול על רקע נסיבות חייו הקשות, והעובדה שהנאשם חווה את האירוע ככזה שהחל ביוזמת המתלון. בכל הקשור למדיניות הענישה, חלק על המתחם לו טענה המאשימה, הפנה לפסיקה רלוונטית, וביקש לקבוע מתחם עונש הולם אשר נע בין 6 ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, ובמכלול הנסיבות ביקש להסתפק בתקופת המעצר בה היה הנאשם נתון עד היום, ולחילופין למקם את עונשו בתחתית המתחם.

8. הנאשם עצמו הצטער על ביצוע העבירות. ציין כי הוא נעדר עבר פלילי ומנהל אורח חיים נורמטיבי. הביע חרטה והסביר כי פעל מתוך מצוקה. עוד ציין, כי כיום הוא מצוי במעצר בית חלקי, עושה מאמצים עצמיים להשתקם, וביקש להתחשב בו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

9. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית, והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה. הערכים החברתיים עליהם יש להגן

10. בכל הקשור לעבירות אלימות, פגיעה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם, הנאשם פגע בשורה של ערכים חברתיים החיוניים לתפקודה של החברה והתפתחותה, בהם, ביטחון, שלום, כבוד האדם והזכות להגנה על שלמות גופו וחיייו של האדם - זכות יסוד מקודשת שאין להתיר לאיש לפגוע בה (ע"פ 6310/14 פלוני נ' מדינת ישראל). לא בכדי בית המשפט העליון חזר ועמד על חומרתן של עבירות האלימות בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן נאמר בין היתר כי: "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד". בתי המשפט בפסיקתם באירועי אלימות חזרו והדגישו את הצורך בתגובה עונשית הולמת כנגד מי שמעורב במעשי אלימות. ראו לעניין זה את דברי כבוד השופט ג'ובראן בע"פ 7878/09 מדינת ישראל נגד פלוני: "תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו". ובעבירות אלימות המערבות שימוש בכלי נשק קר או חם, בפרט אפנה לע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' זדה, שם נאמרו הדברים הבאים: "חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם התופעה של יישוב סכסוכים בדרך של אלימות, המלווה לעיתים אף בשימוש בנשק קר או חם. תופעה זו חותרת תחת הסדר החברתי ופוגעת בערך היסוד בדבר זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף". בית המשפט העליון אמר לא פעם את דברו ביחס לעבירות אלימות: "נוהגם של מקצת אנשים ליישב חילוקי דעות ביניהם במוטות ברזל, בקרשים ובסכינים, נוהג מגונה הוא, ראוי הוא לתגובה קשה של בתי-המשפט, תת-תרבות הסכין, כפי שאמרנו לא אחת, דינה כי תעקר, והעושים יענשו בכל חומרת הדין. יצא הקול מבית המשפט וידעו הכל כי הנועץ סכין בגופו של הזולת יסגר בבית-האסורים לתקופות שנים" (ע"פ 259/97 בשתאווי סובחי נ' מדינת ישראל).
- נסיבות ביצוע העבירות
11. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו מרכזי.
12. הנאשמים בעקבות פנייתו של המתלון אליהם במהלך הנסיעה (עובדה שלא צוינה בכתב האישום אך מוסכמת על המאשימה) שינו מסלול נסיעתם ונסעו בעקבות המתלון, ועצרו את רכבם בצד רכבו, המתלון ניגש לדלת רכבם ופתח את דלת הנהג (דלתו של הנאשם 2) וכתוצאה מכך החלה הקטטה, במהלכה השניים תקפו את המתלון. בשלב מסוים היה זה אביו של המתלון שבא לסייע לו ומשך את הנאשם 1 לאחור תוך אחיזה בצווארו. בשלב זה הנאשם 1 שלף מספרים מכיס מכנסיו, ודקר את המתלון 4 דקירות בגבו ודקירה אחת בפניו.
13. השימוש במספרים לצורך תקיפת המתלון מהווה נסיבה מחמירה ומשמעותית, בין היתר נוכח פוטנציאל הנזק הרב שעלול להיגרם משימוש בנשק קר, ואשר במקרה זה אף התממש. בנוסף יש בכך כדי להצביע על אכזריות ונחישות מה בפרט, שמדובר במספר דקירות. במעשיו הנאשם יכול היה בנקל לגרום למתלון לחבלות קשות בהרבה, ורק במזל האירוע לא הסתיים עם תוצאות קשות עוד יותר. ניתן רק לשער את רגעי הפחד והאימה אותם חש המתלון בזמן שנדקר ועד הגעתו לבית החולים. מדובר בחוויה טראומטית שמן הסתם תלווה אותו גם בעתיד.
- הנאשם הינו אדם בגיר אשר הבין את הפסול שבמעשיו ואת השלכותיהם, יכול היה לחדול ממעשיו בכל עת אך הוא לא עשה כן. בנוסף לא מתקיימת בעניינו קרבה לסייג לאחריות פלילית. מעשיו של הנאשם מלמדים על תעוזה ומסוכנות. לחומרה תצוין העובדה שהנאשם נמלט מהמקום מבלי לעמוד על תוצאות מעשיו ומבלי לסייע למתלון.
14. כתוצאה ממעשיו של הנאשם 1, נגרמו למתלון הפציעות כמפורט לעיל. מדובר בפציעות משמעותיות שהסבו למתלון כאב ונזק, וחייבו התערבות טיפולית בבית החולים.
15. עם זאת, אין להתעלם מהאירועים שקדמו לתקיפה, ובפרט העובדה שהיה זה המתלון שניגש לרכבם של הנאשמים, ומיוזמתו פתח את דלת הנהג כאשר הנאשמים יושבים ברכבם.
- בנוסף, אין מחלוקת כי לא מדובר באירוע מתוכנן, והמספרים שהיו בכיסו של הנאשם 1 שימשו אותו לצורכי עבודתו, ועם יציאתו מהרכב הוא לא התכוון לעשות בהם שימוש, ורק לאחר שאביו של המתלון חנק אותו מאחור, הוא הוציא את המספרים ודקר את המתלון. בהקשר זה אפנה לחבלות המשמעותיות בצווארו של הנאשם 1 המלמדות על עצמת האחיזה/חניקה אותה הוא חווה.
16. לאור כל האמור לעיל, אני סבור כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה מצויה ברף חומרה בינוני. מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

17. בחינת מדיניות הענישה הנוגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר משמעותיים. ברע"פ 1601/14, נדב פרץ נ' מדינת ישראל דובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין מזויין ותקיפה סתם, בכך שעל רקע ויכוח תקף את המתלון באופן שדחף אותו והשליך אבן לעברו. בהמשך, היכה בפניו של המתלון באמצעות בקבוק זכוכית. כתוצאה מכך, נגרמו למתלון שני פצעים סביב העין וחתך אלכסוני באזור כף היד, אשר הצריך תפירה. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1173-04-12 יצחק נביאן נ' מדינת ישראל הנאשם נעדר עבר פלילי הורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית, בכך שבמהלך ויכוח, היכה את המתלון מספר פעמים בצווארו, המתלון בתגובה שבר בקבוק זכוכית על ראשו של המערער אשר מצידו לקח בקבוק זכוכית והיכה באמצעותו בראשו של המתלון. השניים הובהלו לבית החולים לקבלת טיפול רפואי, ולאחריו, בעט הנאשם במתלון 10 בעיטות ברכב ודקר אותו באמצעות חפץ חד בירך שלוש פעמים, דקירות שהצריכו תפירה. על הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 16509-11-12 ישראל בונפיו נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט, בכך שקפץ על המתלון, כשהוא דוקר אותו באמצעות אולר בעורפו ותוך שהוא גורם לו פצע של כסנטימטר בעורפו ושריטה היקפית בצוואר. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר. ערעור על חומרת העונש נדחה. ברע"פ 2335/21 פלוני נ' מדינת ישראל הנאשמת הורשעה בעבירות של איומים ופציעה בנסיבות מחמירות, בכך שאחזה בחולצת המתלוננת סמוך לצווארה ושרטה אותה בפניה ובבית החזה, באמצעות סכין שהחזיקה. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל. על הנאשמת הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור. ברע"פ 5655/13 טל עמרם נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של חבלה או פציעה כשהעברין נושא נשק קר, בכך שתקף את המתלון וחבט בראשו באמצעות בקבוק משקה. לאחר מכן הטיח את הבקבוק השבור בפני המתלון וגרם לו לחתך עמוק של כ-10 ס"מ בפניו, קרוב לאוזנו, בגינו נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שנקבע כי מתחם העונש צריך לנוע בין 9 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, ועונשו הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה. בעפ"ג 45224-11-17 יעקוב נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בפציעה תוך שימוש בסכין יפנית, כשפצע את אחיינו וגרם לו חתך באורך 15 ס"מ. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שניתן משקל לסולחה שנערכה בין הצדדים והמלצת שירות המבחן, ובהתאם עונשו של הנאשם הופחת ל-10 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שעל רקע סכסוך חניה מתמשך דקר את המתלון בסכין בכף ידו. נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו. ברע"פ 1529/20 אל סיד נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של איומים, פציעה כשהעברין מזויין והחזקת סכין בכך שסבר שהמתלון נקט באלימות נגד אחיו, בתגובה איים עליו ולאחר ויכוח ביניהם, דקר אותו באזור המפשעה ובידיו. נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 ועד ל-24 חודשי מאסר. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 11 חודשי מאסר. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו. ברע"פ 7145/15 אלמו אנגואץ' נ' מדינת ישראל הנאשמת הורשעה בפציעה בנסיבות מחמירות, בכך שהניפה סכין לעבר פני המתלוננת, פגעה בלחייה ונגרם לה חתך עמוק ומדמם. על הנאשמת הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל וזאת מפאת היותה של הנאשמת בהיריון, ועונשה הוקל ל-4 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה. ברע"פ 4574/17 חמד אבו עראר נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות איומים ופציעה כשהעברין מזויין, בכך שדקר את המתלון בסכין במספר מוקדים בגופו. המתלון איבד את הכרתו פונה לבית חולים. נגרמו למתלון פצע באורך 4 ס"מ באמה, פצע באורך 2 ס"מ בירך ופצע בבטנו. על הנאשם הוטלו 15 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור נדחו. ברע"פ 3682/22 גולן נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים בכך שעל רקע חשד שהמתלון גנב ממנו סקטבורד, איים על המתלון שיהרוג אותו, בעט בו, הכה אותו באגרופיו, שלף אולר והצמידו לאוזן המתלון באופן שגרם לו חתך שטחי בקרקפת ושריטות מאחורי האוזן. נקבע מתחם ענישה שנע בין 9 ל-20 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו תוך שבית המשפט העליון ציין כי המתחם מקל במידה מה.
18. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 15 חודשים ועד ל-36 חודשי מאסר, והעונשים שהוטלו נעים בין 15 ועד 20 חודשי מאסר בפועל.
19. ההגנה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין צו מבחן ושל"צ בעקבות מסטייה מהמתחם בשל שיקולי שיקום ועד ל-7 חודשי מאסר בפועל.
- מתחם העונש ההולם בתיק זה
20. העונש המרבי הקבוע ביחס לעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות הוא 6 שנות מאסר, וביחס לעבירת תקיפה סתם העונש המרבי הוא שנתיים מאסר בפועל.
21. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול ביחס לנאשם 1 רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ-14 חודשים ולא יעלה על 24 חודשים בצד עונשים נלווים.
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

22. לקולה אני מביא בחשבון את הודאת הנאשם, את החסכון בזמן שיפוטי (הגם שנשמע חלק משמעותי מעדי התביעה לרבות עדות המתלונן ואביו), את נסיבותיו האישיות של הנאשם כעולה מטיעוני ההגנה ומתסקיר שירות המבחן, את תקופות מעצרו מאחורי סורג ובריח מיום 27.07.22 ועד ליום 29.05.23 ומיום 01.11.23 ועד ליום 22.11.23 ואשר מסתכמות בכמעט 11 חודשים (כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר), התקופה בה היה עצור באיזוק אלקטרוני מיום 29.05.23 ועד ליום 01.11.23, תקופת מעצר הבית מלא מיום 22.11.23 ועד ליום 17.04.24, ובהמשך במעצר בית בתנאים מגבילים עד היום. בנוסף יש להביא בחשבון כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי ולמעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים.
23. לחומרה, יש להביא בחשבון את גורמי הסיכון המשמעותיים להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד כמפורט בתסקיר שירות המבחן, והיעדר המלצה שיקומית.
24. בכל הנוגע לקביעת העונש בתוך המתחם, במכלול הנסיבות, אני סבור שנכון להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה המתקרבת לתחתית המתחם.
25. אשר לגובה הפיצוי הכספי, מובהר שאין בו כדי ללמד על גובה הנזקים שנגרמו למתלונן. מדובר בפיצוי עונשי שמטרתו בין היתר הכרה בפגיעות שנגרמו לו.
26. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- אני גוזר על הנאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 25.07.22 ועד ליום 29.05.23 ומיום 01.11.23 ועד ליום 22.11.23.
- אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.
- אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים, עבירת אלימות מסוג עוון ויורשע בגינה.
- הנאשם 1 ישלם למתלונן מר אור אלקלעי (עד תביעה מס' 1) פיצוי כספי בסך של 5,000 ₪.
- הפיצוי ישולם עד ליום 10.02.25.
- יש לשלם את סכום הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-***** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, י"ב חשוון תשפ"ה, 13 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.